

Nr 54.

Av herrar **von Geijer** och **Thulin**, om pension åt förutvarande
förste kanslisten hos första kammaren *Hjalmar Modigh*.

Vid flera tillfällen har riksdagen på grund av enskilda motioner beviljat pension å riksdagens stat åt personer, som innehaft befattning hos riksdagens kamrar eller utskott. Sålunda beslutade t. ex. dels 1913 års riksmöte, att till vice häradshövdingen J. M. Stuart, som då i 40 år varit anställd i riksdagsutskott, finge utgå under hans återstående livstid en årlig pension av 4,000 kronor, dels 1921 års riksdag, att till f. d. kanslirådet A. V. von Krusenstjerna, under en lång följd av riksdagar sekreterare hos första kammaren, finge från viss tidpunkt utgå under hans återstående livstid en årlig pension till sådant belopp att densamma jämte honom från statsverket tillkommande pension uppginge till 9,000 kronor, dock med viss begränsning, som i detta sammanhang saknar betydelse. Vidare tillerkände ej mindre 1923 års riksdag f. d. registratör i första kammarens kansli, förutvarande fortifikationskassören V. Geete en årlig pension av 1,400 kronor att utgå från och med den 1 januari sistnämnda år än även 1926 års riksdag stenografen hos första kammaren, kanslisekretären friherre T. Hermelin en årlig pension av likaledes 1,400 kronor. Envar av dem hade i omkring 40 år innehaft riksdagstjänst.

Nu föreligger enligt vår mening ett liknande fall, då riksdagen torde böra tilldela en gammal trotjänare pension, det gäller f. d. revisorn *Hjalmar Modigh*, vilken under 43 år varit anställd i första kammarens kansli. *Modigh*, som är född den 22 september 1858, antogs nämligen till kansli i nämnda kansli vid 1889 års riksdag och har därefter vid alla följande riksmöten, senast år 1931, tjänstgjort därstädes, från och med 1898 såsom förste kanslist.

Beträffande de med förste kanslistens befattning förenade göromål må erinras därom, att han har att närmast under kammarens sekreterare fördela och leda kansliets arbete, varjämte honom åligger att utöva viss tillsyn över de hos kammaren anställda vaktmästarnas tjänstgöring, utarbета arvodeslistor beträffande kammarens ledamöter, upprätta avlöningslistor för hos kammaren anställda tjänstemän och vaktmästare samt på riksgäldskontorets vägnar utbetala dem tillkommande avlöningar, ombesörja fördelning av biljetterna till kammarens åhörarläktare, ävensom tjänstgöra såsom sekreterare vid sammanträden med riksdagens valmän och nämnder, ombesörja kammarens annonsering

o. s. v. Härjämte torde förste kanslisten få anses vid sidan av kammarens sekreterare representera kontinuiteten i kammarkansliets arbetsmetoder.

Med avseende å det sätt, varpå Modigh under ovanberörda långa tidsperiod fyllt sina åligganden, torde icke mer än en mening vara rådande, nämligen att han städse ådagalagt utmärkt skicklighet och intresse och en aldrig svikande plikttrohet. På grund härav och då Modigh genom arten av sin verksamhet såsom förste kanslist torde få anses hava gjort riksdagen verkliga tjänster, synes han hava gjort sig väl förtjänt av ett erkännande från riksdagens sida i form av en pension.

Vid slutet av 1931 års riksdag drabbades Modigh av svår sjukdom, hjärnblödning.

I anseende till sin höga ålder, sjuttiotre år, och sin iråkade sjuklighet kan Modigh icke längre fortsätta med sin tjänstgöring hos riksdagen.

Modigh, som varit revisor i kungl. domänstyrelsen, uppbär från statsverket en årlig pension av 4,200 kronor jämte dyrtidstillägg, som nu utgår med 588 kronor. Det torde därför bliva kännbart för honom att icke längre åtnjuta sin inkomst av riksdagstjänsten, allrahelst hans sjuklighet helt naturligt medför ökade utgifter. Avlöningen i riksdagen har under 10-årsperioden 1921—1930 utgjort i medeltal 4,300 kronor årligen, inberäknat dyrtidstillägg.

Med anledning av vad sålunda anförts hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta,

att till förutvarande förste kanslisten i första kammarens kansli Hjalmar Modigh må från och med ingången av år 1932 från riksgäldskontoret utgå under hans återstående livstid en årlig pension av 2,000 kronor.

Stockholm den 20 januari 1932.

K. von Geijer.

E. Thulin.